

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. ГЖ. 3695/2011
Дана 05.06.2013. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Виши суд у Новом Саду, у већу судија Милане Миличковић, председника већа, Оливере Пејак-Прокош и Наде Јанковић, чланова већа, поступајући у правној ствари тужиоца **ЛАЗАРА ЕРЦЕГА** из Зрењанина, улица Коче Колара бр. 53, кога заступа Живо Остојић, адвокат у Новом Саду, против туженог **ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА**, Београд, улица Крунска бр. 13, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду, пословни број П.18/2011 од 29.09.2011. године, у нејавној седници већа одржаној 05.06.2013. године, донео је:

ПРЕСУДУ

Жалба туженог **СЕ ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА И ДЕЛИМИЧНО ОДБИЈА**, па се пресуда Основног суда у Новом Саду пословни број П. 18/2011 од 29.09.2011. године првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ** у делу којим је одбијен приговор апсолутне надлежности (став 1 изреке) и у делу којим је досуђена главница од 97.032,25 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2011.године до исплате (део става 3 изреке), док се пресуда у побијаном делу којим је досуђена главница од 26.949,42 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2011.године до исплате, као и одлука о трошковима првичног поступка (део став 3 изреке), **УКИДА** и у том делу се предмет араћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаном пресудом Основног суда у Новом Саду пословни број П. 18/2011 од 29.09.2011. године, приговор апсолутне надлежности је одбијен (став 1 изреке). Усвојен је тужбени захтев тужиоца (став 2 изреке). Обавезан је тужени Фонд за социјално осигурање војних осигураника из Београда да тужиоцу Лазару Ерцу из Зрењанина, исплати на име материјалне штете због мањег исплаћених месечних

износа припадајуће пензије износ од 123.981,67 динара, са законском затезном каматом почев од 22.07.2011. године па до исплате, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 72.060,00 динара, све у року од 8 дана под претњом извршења (став 3 изреке).

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Жалба је делимично основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, полазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1, 2, 5, 7, и 9. ЗПП и на правилну примену материјалног права у смислу одредбе члана 372 став 2 ЗПП, овај суд је нашао да је првостепена пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, као и да је првостепена пресуда у једном делу донета на основу одредбе члана 3 став 1 Закона о висини стопе затезне камате („Службени гласник СРЈ“, број 9/01), која према одлуци Уставног суда број I.Уз- 82/2009 од 12.07.2012. године у делу који гласи „применом конформне методе“, није у сагласности са Уставом.

У току првостепеног поступка је утврђено да је Решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника број 100491 УП-1 од 28.11.2007. године Лазару Ершегу, овде тужиоцу, усклађена старосна пензија на 2779,840 бодова, односно 85,0% од пензијског основа почев од 01.08.2004. године, према важним елементима пензијског основа, те усклађени старосна пензија износ на 3016,187 бодова, односно 85,0% од пензијског основа, почев од 01.10.2005. године према важећим елементима пензијског основа. Тужиоцу је исплаћена пензија за период од 01.01.2008. године до закључно са пензијом за мај 2011. године, укупно 1.382.725,97 динара. Да је тужиоцу повећана пензија за 11,6% од 01.01.2008. године тужиоцу би била исплаћена пензија у износу од 1.419.328,24 динара. Разлика између исплаћене и припадајуће пензије са повећањем од 11,6% од јануара па закључно са мајем 2011. године износи 97.032,25 динара. Обрачуната законска затезна камата на месечно неказану разлику пензије почевши до 20.02.2008. године па све до дана 21.07.2011. године износи 26.949,42 динара. Дакле, укупан дуг по основу разлике пензије у износу од 97.032,25 динара и обрачунате законске затезне камате износи на дан 21.07.2011. године укупно 123.981,67 динара. Просечна војна пензија је нижа од просечне зараде у РС за око 5% а просечна пензија тужиоца у 2007. години је нижа за око 2% од просечне зараде у РС.

Супротно жалбеним наводима туженог, првостепени суд је побијану пресуду донео без битних повреда одредаба парничног поступка.

Правилно је првостепени суд одбио приговор апсолутне ненадлежности, налазећи да је првостепени суд као суд опште надлежности надлежан да одлучује у овој правној ствари, с обзиром да се ради о накнади штете због ускрађивања потпуне исплате пензије од стране туженог, односно незаконитог и неправилног рада правног лица, у складу са чланом 172 став 1 ЗОО. Жалбени навод да би основ

за накнаду коју тужилац тражи представљало само појединачно решење којим се истом усклађују износи пензије, које у конкретном случају није донето, није основан јер у случају да надлежни орган не донесе појединачно решење тужилац може да тражи накнаду штете у складу са чланом 172 став 1 ЗОО. Из наведених разлога нису основани наводи туженог да се ради о спору који се може решити само у управном поступку, односно евентуално у управном спору, те је из наведених разлога овај суд добијану пресуду у ставу 1. изреке, којим је одбијен приговор апсолутне надлежности потврдио.

Према члану 193 став 1 Закона о војсци Србије (Службени гласник РС број 116/07 и 88/09) који је ступио на снагу 01.01.2008. године, усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши се по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање. Уједно је чланом 197 став 2 стављена ван снаге одредба члана 261 Закона о војсци Југославије, који је регулисао начин усклађивања војних пензија.

Из наведене материјалноправне одредбе произилази обавеза туженог да усклађивање износа пензија војних осигураника врши по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, па су неосновани и жалбени наводи туженог којим указује да тужени није имао обавезу да врши усклађивање сходно правилима пензијског и инвалидског осигурања.

Дакле, чланом 21 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском инвалидском осигурању (Службени Гласник РС број 85/2005 од 06.10.2005. године) регулисано је да се пензија од 1. априла и 1. октобра текуће године усклађује, на основу статистичких података, са кретањем трошкова живота на територији Републике у претходних шест месеци. Међутим, чланом 73 истог закона прописано је да се изузетно од одредбе члана 21 овог закона, усклађивање пензије врши: 1) од 1. априла и 1. октобра 2006. године, са кретањем трошкова живота и просечне зараде запослених на територији Републике у претходних шест месеци, у проценту који представља збир 62,5% процента раста, односно пада трошкова живота и 37,5% процента раста, односно пада зарада; 2) од 1. априла и 1. октобра 2007. године, са кретањем трошкова живота и просечне зараде запослених на територији Републике у претходних шест месеци, у проценту који представља збир 75% процента раста, односно пада трошкова живота и 25% процента раста, односно пада зарада; 3) од 1. априла и 1. октобра 2008. године, са кретањем трошкова живота и просечне зараде запослених на територији Републике претходних шест месеци, у проценту који представља збир 87,5% процента раста, односно пада трошкова живота и 12,5% процента раста, односно пада зарада. Исплата усклеђене пензије тече од првог дана у месецу у коме је извршено усклађивање.

Сходно наведеним законским одредбама, тужени је био дужан да усклађивање свих доспелих војних пензија од 01.01.2008. године врши у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Решенјем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (Службени Гласник РС број 20/08 од 19.02.2008. године) усклађене су пензије, вредност оштег бода, новчане накнаде почев од 01.01.2008. године за 11,06%, с тим да се пензије и новчане накнаде са овим процентом усклађују у односу на усклађену пензију и новчану накнаду по решењу из октобра 2007. године, а којим је извршено усклађивање пензија од 01.10.2007. године (Службени Гласник РС број 99/07).

Из чињенице да је Републички Фонд ПИО, примењујући одредба Закона о пензијском и инвалидском осигурању, својим актом који је техничко-спроведбеног карактера, у поступку извршавања законом утврђених обавеза Фонда, сагласно начину и методу утврђеним законом, утврдио конкретни проценат усклађивања пензија од 11,06% на основу звавичних статистичких података (кретање трошкова живота у претходних шест месеци и просечне зараде запослених у проценту који се утврђује на начин прописан чланом 73 став 2) произилази да је и тужени по службеној дужности (на основу члана 5 Уредбе о начину остваривања и престанку права из ПИО војних осигураника) био у обавези да у истом проценту (јер је начин и метод утврђен законом) изврши ванредно усклађивање пензија војних пензионера. Ово из разлога што се и пензије војних осигураника од 01.01.2008. године усклађују по динамици и на начин утврђен Законом о пензијском и инвалидском осигурању.

Жалбени наводи да је тужени на основу Закона о војсци војне пензије за 2007. годину ускладио тако што је од 01.01.2008. године повећана вредност бода са 9,020 динара на 9,40 динара, није основан јер је постављеним тужбеним захтевом тражена накнада штете у висини разлике између исплаћених пензија (са урачунатим повећањима) и пензије коју би тужени био дужан исплатити тужиоцу да му је у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању извршио усклађивање за 11,06%.

Наиме, одлуком Министра одбраме од 20.03.2008. године о усклађивању војних пензија за 2007. годину (Службени војни лист број 13/2008) извршено је годишње усклађивање износа пензија војних осигураника остварених по Закону о Војсци Југославије са пензијама одређеним за 2007. годину тако што новчана вредност бода за обрачунавање пензија од 01.01.2008. године износи 9,40 динара. Истом одлуком је предвиђено да ће се корисницима војних пензија који су прво на исплату пензија остварили до 31.12.2007. године, обрачуи и исплата разлике између усклађеног износа пензије овом одлуком и исплаћених износа извршити истовремено са исплатом дела пензије за март 2008. године. Одлука је донета на основу члана 196 став 2 Закона о војсци Србије у вези са чланом 261 став 5 Закона о Војсци Југославије.

Сходно горе наведеном, тужени није извршио усклађивање износа војних пензија за 11,06% почев од 01.01.2008. године, у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а што је био дужан учинити по службеној дужности, на основу члана 5 Уредбе о начину остваривања и престанка права из ПИО војних осигураника, на који начин је туженом причинио штету у висини разлике између исплаћених пензија и износа које је био дужан исплатити у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

По мишљењу овог суда, правилно је становиште првостепеног суда да се приликом обрачуна пензије, проценат од 11,06% имао применити на вредност бода од 9,020 уместо на вредност бода од 9,40 динара. Ово из разлога што је тужени, осим извршених редовних усклађивања био дужан извршити усклађивање и за разлику од 11,06%.

Тужиоцу је исплаћена пензија за период од 01.01.2008. године до закључно са пензијом за мај 2011. године, укупно 1.382.725,97 динара. Да је тужиоцу повешана пензија за 11,06% од 01.01.2008. године тужиоцу би била исплаћена пензија у износу од 1.419.328,24 динара. Разлика између исплаћене и припадајуће пензије са повећањем од 11,06% од јануара па закључно са мајем 2011. године износи 97.032,25 динара. Обрачуната законска затезна камата на месечно изказану разлику пензије почевши од 20.02.2008. године па све до дана 21.07.2011. године износи 26.949,42 динара.

Међутим, за сада се не може испитати правилност одлуке о тужбеном захтеву за обрачунате законске затезне камате на појединачен износ разлике, од дана доспећа сваког појединачног износа до израде налога вештака од 22.07.2011. године, и за законске затезне камате на тај износ, обзиром да је првостепени суд у побијаној пресуди није расправно правилност обрачуна затезних камата за период доцње, па тиме и право тужиоца, са аспекта примене одредаба Закона о висини стопе законске затезне камате („Службени лист СРЈ“ бр. 9/2001, „Сл. гласник СЦГ“ бр. 1/2003 – Уставна повеља и „Сл. гласник РС“ бр. 31/2011 и 73/2012- одлука Уставног суда Републике Србије). Наиме, првостепени суд је у току поступка финансијским вештачењем утврдио износ припадајуће законске затезне камате обрачунате по конформној методи. Како према одлуци Уставног суда број [Уз-82/2009 од 12.07.2012. године одредба члана 3 став 1 Закона о висини стопе затезне камате („Службени лист СРЈ“, број 9/01) није у сагласности са Уставом у делу који гласи „применом конформне методе“, то овај суд није могао да испита првостепену пресуду у делу одлуке о законској затезној камати, те је исту у том делу укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

Имајући у виду све наведено, те чињеницу да одлуке Уставног суда имају дејство на све поступке који су у току, другостепени суд је жалбу туженог делимично усвојио, те је потврдио првостепену пресуду у делу којим је досуђена главница од 97.032,25 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2011. године до исплате (део става 3 изреке), а укинуо је у делу којим је досуђена главница од 26.949,42 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2011. године до исплате.

У поновљеном поступку првостепени суд ће обрачун затезне камате извршити применом пропорционалне или линеарне методе (прост каматни обрачун), па ће након тога правилном применом материјалног права одлучити о непресуђеном делу тужбеног захтева.

Одредбом члана 161 став 3 ЗПП прописано је да кад се укине одлука против које је изјављен правни лек и предмет врати на поновно суђење, оставиће се да се о трошковима поступка поводом правног лека одлучи у коначној одлуци. Ставом 4 истог члана одређено је да суд може поступити по одредби става 3 овог члана и кад одлуку против које је изјављен правни лек само делимично укине. Како је овај суд побијану пресуду делимично укинуо, то је применом одредбе члана 161 став 4 у вези члана 3 ЗПП укинуо и одлуку о трошковима парничног поступка, те ће првостепени суд у поновном поступку одлучити о трошковима целог поступка.

Имајући у виду све наведено, овај суд је применом одредбе члана 375 и члана 376 став 1 ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Милана Милачић, с.р.
з.т.б.

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. П 18/2011
Дана: 29.09.2011. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Основни суд у Новом Саду, по судији Мирели Николчић, у парници тужиоца ЕРЦЕГ ЛАЗАРА из Зрењанина, Коче Колара бр. 53, чији је пуномоћник Остојић Живко, адвокат из Новог Сада, против туженог ФОНД ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА из Београда, ул. Крунска бр. 13, ради исплате, влс. 123.981,67 динара, након одржане јавне, главне и усмене расправе, закључне дана 29.09.2011. године у присуству пуномоћника странака, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

Приговор апсолутне надлежности се ОДБИЈА.

Тужбени захтев се УСВАЈА.

Обавезује се тужени ФОНД ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА да тужиоцу Ерцег Лазару исплати на име мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије износ од 123.981,67 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2011. године па до исплате, као и да му на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 72.000,00 динара, све у року од 8 дана под претњом извршења.

Образложење

Дана 04.01.2011. године тужилац је поднео тужбу овом суд наводећи да му је тужени признао право на пензију коју до данашњег дана остварује код туженог, да је одредбом чл. 261 Закона о Војсци Југославије прописано да се раније утврђена пензија усклађује са изменама плата професионалних војника истог чина и положаја, тако што се измењени износи плата узимају за утврђивање новог пензијског основа, а одредбама чл. 5 ст. 1 Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника прописано да се пензије и друга примања војних осигураника усклађују по службеној дужности па је у складу са наведеним одредбом тужени донео ново решење којим је извршио усклађивање пензије утврдивши тужиоцу нов пензијски основ, у складу са Уредбама о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци СЦГ. Додаје да је ступањем на снагу Закона о Војсци Србије од 01.01.2008. године одредбом чл. 183 ст. 1 прописано да се усклађивање износа пензије војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона

на снагу, врши по динамици и на начин utarђen zakonom kojim se utarђuje penzijsko i invalidsko osiguranje, da je RF PIO nakon stupanja na snagu Zakona o Vojsci Srbije svojim rešenjem vanredno izvršio usklađivanje, odnosno povećanje penzije za 11,06% od 01.01.2008. godine, te da je tuženik bio dužan po službenoj dužnosti da tužiocu, penziju i druga primanja uskladi i poveća za 11,06% i da izvrši isplatu novog iznosa penzije počev od 01.01.2008. godine, a kako je tuženik za sporni period od 01.01.2008. do danas tužiocu isplatio manji iznos penzije od pripadajuće po osnovu vanrednog povećanja i usklađivanja za 11,06% od 01.01.2008. godine u iznosu od 170.000,00 dinara, to je tužiocu prouzrokovao štetu, pa je tužilac predložio da sud nakon sprovedenog dokaznog postupka donese presudu kojom će obavezati tuženog da tužiocu isplati na ime materijalne štete zbog manje isplaćenih mesečnih iznosa pripadajuće penzije za period od 01.01.2008. do 31.10.2010. godine iznos od ukupno 170.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2009. pa do konacne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 8 dana pod pretњom izvršenja.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnov tužbenog zahteva, te istakao da je tužiocu obezbeđena sudska zaštita u upravno sudskom sporu po tužbi za preispitivanje zakonitosti konacnog upravnog akta, pa je predložio da se ovaj sud ogласи апсолутно ненадлежним и да се тужба одбаци, а да уколико суд одлучи да се настаеи поступак, предложио је да суд одбије тужбени захтев као неоснован јер је чл. 172 ст. 1 ЗОУ-а прописано да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећим лицима у вршењу или у вези са вршењем својих функција, а што подразумева и правилност обрачуна и висине пензије, односно контролу правилности примене одредаба позитивних прописа на којима тужилац у овом спору заснива свој захтев што се оцењује у управном поступку пред надлежним органима као и у управном спору, а да се у конкретном случају туžиоцу пензија исплаћује у складу са решењем којим му је признато право на пензију, па нема незаконитог и неправилног рада државног органа.

Подноском од 01.08.2011. године тужилац је прецизирао тужбени захтев предлажући да суд донесе пресуду којом ће обавезати туženog да туžиоцу исплати на име материјалне штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије за период од 01.01.2008. износ од укупно 123.981,67 динара, са законском затежном каматом почев од 22.07.2011. године па до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у року од 8 дана под претњом извршења.

У току доказног поступка суд је прочитао: писмени налаз и мишљење вештака Поповић Милена, решење Фонда за социјално осигурање војних инвалида СП бр. 100491 УП-1 од 28.11.2007. године, саслушао вештака Поповић Милена, па је на основу овако сprovedеног доказног поступка утврдио следеће чињенично стање:

Решењем Фонда за социјално осигурање војних инвалида СП бр. 100491 УП-1 од 28.11.2007. године Ерцег Лазару, овде туžиоцу, је усклађена старосна пензија на 2779,840 бодова, односно 85,0% од пензијског основа почев од 01.08.2004. године, према важећим елементима пензијског основа, те усклађена старосна пензија истог на 3016,187 бодова, односно 85,0% од пензијског основа, почев од 01.10.2005. према важећим елементима пензијског основа.

Тужиоцу је исплаћена пензија за период од 01.01.2008. године до закључно са пензијом за мај 2011. године, укупно 1.382.725,97 динара. Да је туžиоцу повећана пензија за 11,6% од 01.01.2008. године туžиоцу би била исплаћена пензија у износу од 1.419.328,24 динара. Разлика између исплаћене и припадајуће пензије са повећањем од 11,6% од јануара па закључно са мајем 2011. године износи 97.032,25 динара.

Обрачуната законска затезна камата на месечно iskazanu razliku penzije počevši do 20.02.2008. godine na sve do dana 21.07.2011. godine iznosi 26.949,42 dinara.

Дакло, укупан дуг по основу разлике пензије у износу од 97.032,25 динара и обрачунате законске затезна камате износи на дан 21.07.2011. године укупно 123.981,67 динара.

Просечна војна пензија је нижа од просечне зараде у РС за око 5% а просечна пензија тужиоца у 2007. години је нижа за око 2% од просечне зараде у РС.

Наведене чињенице суд је утврдио оценом свих доказа у смислу чл. 7 и 8 ЗПП-а, па је писмену документацију у целости усвојио као веродостојну немајући разлога да сумња у њу. Наказ и мишљење вештака Половић Милене суд је у потпуности прихватио као јасан, потпун и у свему у складу са правилима струке и науке, тим пре што парничне странке нису имале примадбе на исти.

Тужбени захтев је основан.

Приговор апсолутне надлежности суд је одбио као неоснован, имајући у виду да је за суђење у споразима за исплату неизмирених пованих потраживања по тужбама корисника чија су права утврђена одлуком управних органа надлежан суд опште надлежности и да се не ради о управном поступку, већ о парничном поступку.

Одредбом чл. 274 Закона о Војсци Југославије је прописано да се средства за пензијско и инвалидско осигурање војних осигураника обезбеђују доприносима за пензијско и инвалидско осигурање и из допунских средстава за финансирање пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника обезбеђених у савезном буџету.

Одредбама чл. 276 Закона о Војсци Југославије средства за финансирање пензијског, здравственог и инвалидског осигурања војних осигураника као и осталих права из социјалног осигурања војних осигураника чине средства Фонда социјалног осигурања војних осигураника.

Чл. 193 ст. 1 Закона о Војсци Србије прописује да се усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамичи и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Чл. 5 Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника прописано је да се пензије и друга примања војних осигураника усклађују по службеној дужности. Чл. 12 ст. 1 исте Уредбе прописано је да се пензија стиче и доспева даном испуњења услова, а утврђује се у месечном износу и исплаћује се уназад.

У смислу одредаба чл. 19 Уредбе о надлежности, делокругу, организацији и начину пословања Фонда за социјално осигурање војних осигураника приход Фонда чине: средства остварена из основног и додатног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, као и доприноса за здравствено осигурање, средства из Савезног буџета, средства прихода на основу улагања средстава фонда, средства по основу накнаде штете, средства из других прихода Фонда. Одредбом чл. 20 т. 1 исте уредбе је прописано да се средства Фонда користе за исплату пензија и других обавеза из пензијско и инвалидског осигурања војних осигураника.

Како је током поступка утврђено да је тужиоцу у периоду од 01.01.2008. године до закључно са пензијом за мај 2011. године исплаћено мање на име обрачунате пензије, из разлога јер од стране туженог није вршено усклађивање пензије са ванредним повећањем вредности бода за 11,06%, а у складу са Уредбом о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Југославије и решењем туженог СП бр. 100491 УП-1 од 26.11.2007. године, па је тужиоцу за наведени период исплаћена пензију у износу од 1.382.725,97 динара, а да је тужени вршио усклађивање пензије тужиоцу за 11,06%, истом би исплатио износ од 1.419.328,24 динара, па законска затезна камата износи 26.949,42 динара, односно укупан дуг са обрачунатом законском затезном каматом износи 123.981,67 динара, то суд сматра да је тужбени захтев основан, у смислу чл. 172 и 262 ст. 1 ЗОО-а. Наиме, с обзиром на чињеницу да тужени није испунио своју обавезу у целости, то тужилац има право да потражује испуњење преосталог дела новчане обавезе туженог према тужиоцу.

Захтев за исплату наведеног потраживања је захтев за исплату дуга - испуњење преосталог дела новчане обавезе туженог према тужиоцу по чл. 262 ст. 1 ЗОО, те није од значаја што је тужилац поднео тужбу ради накнаде штете, обзиром на то да суд није везан за правни основ тужбеног захтева у смислу чл. 167 ст. 4 ЗПП-а.

Применом чл. 314 и 277 ЗОО-а, суд је обавезао туженог да поред разлике припадајућег и исплаћеног дела пензије исплати и законску затезну камату на мање обрачунату пензију и то у укупном износу од 26.949,42 динара, те на укупно досуђени износ, суд је обавезао туженог да тужиоцу исплати законску затезну камату почев од 22.07.2011. године, тј. од дана када је утврђена укупна висина дуга, па до исплате. Наиме, пошто је у питању новчана обавеза, по чл. 277 ЗОО, након протеча рока за исплату, поверилац има право на законску затезну камату почев од дана падања у дошћу са исплатом сваког месечног примања. Потраживање ове камате застарела по истеку рока од 3 године од исплате главног потраживања, по чл. 372 у вези са чланом 361 ЗОО.

Одлуку о трошковима суд је донео применом чл. 149 и 150 ЗПП-а па је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 72.060,00 динара. Ови трошкови се односе на састав тужбе и три поднеска од 25.02.2011., 29.04.2011. и 01.08.2011. године у износу од по 5.000,00 динара, на приступ пуномоћника тужиоца на два рочишта дане 23.05.2011. и 29.09.2011. године у износу од по 6.250,00 динара, на име трошкова вештака Поповић Милане износ од 15.000,00 динара, те на таксу на тужбу и пресуду износ од по 12.280,00 динара, а који трошкови су учињени нужно и оправдано, те обрачунати у складу са важећом таксом и адвокатском тарифом.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове просуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана достављања исте. Вишем суду у Новом Саду, а путем овог суда.

СУДИЈА:
Мирела Ђукочић с.р.

